



มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม



ichcap

International Information and Networking Centre
for Intangible Cultural Heritage in the Asia-Pacific Region
under the auspices of UNESCO





สิ่งที่จับต้องไม่ได้
และความยั่งยืน

อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตระหนักถึง
“ความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันเป็นกลไกหลักที่สำคัญของ
ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการรับประกันการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030 ได้กำหนดแผนแนวทางการปฏิบัติมุ่งเน้นการพัฒนา
อย่างยั่งยืนให้เกิดขึ้นใน 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติด้าน
สิ่งแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 17 ข้ออันเป็นขอบเขต
แห่งแนวทางการปฏิบัติที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิถีแห่ง
การพัฒนาในทุกระดับ และว่าด้วยหลักการพื้นฐานสามข้อด้านสิทธิมนุษยชน
ความเท่าเทียมกันและความยั่งยืน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนำไปสู่การพัฒนา
อย่างยั่งยืนในทั้งสามมิติดังกล่าวและยังนำไปสู่ความต้องการสันติภาพและ
ความมั่นคงอันเป็นข้อกำหนดพื้นฐานเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เราจะสามารถเข้าใจถึงประโยชน์ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสำหรับ
การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดการรับรู้และ การตระหนักถึงความสำคัญได้อย่างไร



© Vice Ministerio de Cultura



© Vice Ministerio de Cultura

การพัฒนา มรดกทางวัฒนธรรม

มิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาอย่างยั่งยืนตลอดจนความสงบและความปลอดภัย นับเป็นขอบเขตแห่งแนวทางการปฏิบัติที่ไม่สามารถแยกกันได้และต้องอาศัยซึ่งกันและกัน การบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องใช้นโยบายแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในทุกมิติ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนี้สามารถนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในแต่ละมิติ ดังนั้นการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้ชุมชนทั่วโลกได้ตระหนักถึงอนาคตอันเป็นที่ต้องการสำหรับทุกคน

การพัฒนาสังคมแบบครอบคลุม

การพัฒนาสังคมแบบครอบคลุมไม่สามารถบรรลุผลได้โดยปราศจากความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืน การดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพ การเข้าถึงน้ำและสุขอนามัยที่ปลอดภัย การศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับทุกคน ระบบคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมและความเท่าเทียมทางเพศ วัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องได้รับการสนับสนุนด้วยธรรมาภิบาลแบบครอบคลุมและอิสรภาพของผู้คนในการเลือกระบบที่มีคุณค่าต่อตนเอง

สังคมมนุษย์มีการพัฒนาและรับเอามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง อันได้แก่ ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและแนวปฏิบัติทางสังคมเพื่อให้สามารถจัดการกับความต้อการพื้นฐานและปัญหาทางสังคมตลอดเวลา ในทุกสถานที่ แนวปฏิบัติทางสุขภาพแบบดั้งเดิม การได้มาซึ่งอาหาร แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการน้ำ การพบปะพูดคุย การเฉลิมฉลองและระบบการถ่ายทอดความรู้ทำหน้าที่สำคัญในชุมชนซึ่งทำให้การพัฒนาสังคมแบบครอบคลุมสามารถบรรลุผลได้

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบรรลุผลสำเร็จในด้านความมั่นคงทางอาหาร การได้มาซึ่งอาหารแบบดั้งเดิมและการทำเกษตรกรรมในท้องถิ่น การเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า การตกปลา การล่าสัตว์ การหาอาหารและ

ระบบการถนอมอาหารเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ ชุมชนต่าง ๆ ได้สร้างความรู้ดั้งเดิมจำนวนมากหลายพันปีที่ผ่านมาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตในชนบทและสิ่งแวดล้อม เทคนิคต่าง ๆ ได้มาจากการใช้ประโยชน์จากพืช พืชผลและสัตว์หลากหลายชนิด ตลอดจนความรู้ที่ผ่านการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีจากพื้นที่ที่ประกอบอาชีพและสภาพแวดล้อมที่ขึ้นและการได้มาซึ่งอาหารและการผลิตอาหารและระบบการอนุรักษ์ซึ่งหลากหลายและแตกต่างกันไปตามสถานที่และการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อม มีครอบครัวจำนวนมากทั่วโลกขึ้นอยู่กับระบบเกษตรกรรมซึ่งระบบดังกล่าวทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของดิน การมีมืออาหารที่หลากหลายและการได้รับสารอาหารที่เพียงพอเพื่อสุขภาพที่ดียิ่งขึ้น การเสริมสร้างความแข็งแกร่งและการคงอยู่ของระบบดังกล่าวนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจด้านความเพียงพอและความมั่นคงของอาหารตลอดจนโภชนาการที่มีคุณภาพสำหรับหลาย ๆ ชุมชนทั่วโลก

แนวปฏิบัติทางสุขภาพแบบดั้งเดิมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความเป็นอยู่และการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพสำหรับทุกคน ชุมชน ทั่วโลกได้พัฒนาความหลากหลายด้านความรู้และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับสุขภาพเพื่อให้เกิดการรักษาที่มีประสิทธิภาพและราคาไม่แพงโดยใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น ผู้เชี่ยวชาญทางสมุนไพรเป็นผู้ให้บริการหลักในการดูแลสุขภาพพื้นฐานของผู้คนมาอย่างยาวนาน ความรู้และแนวปฏิบัติแบบดั้งเดิมของผู้เชี่ยวชาญทางสมุนไพรที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานพืชสมุนไพรมาจากประสบการณ์เชิงประจักษ์ที่ได้จากการรักษาผู้ป่วย ดังเช่นในเมืองทางกาในประเทศแทนซาเนียนั้น ผู้ที่ทำการรักษารวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางสมุนไพร หมอตำแยและผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตแบบดั้งเดิมมีความรู้เฉพาะทางในการรักษาโรคทางร่างกายและจิตใจ โดยการรักษาดังกล่าวนี้ราคาไม่แพงและเข้าถึงได้แม้กระทั่งในพื้นที่ห่างไกลซึ่งแพทย์แผนปัจจุบันไม่สามารถเข้าถึงได้



อาหารเป็นองค์ประกอบหลักในการเฉลิมฉลองซึ่งก่อให้เกิดความเป็นอัตลักษณ์และสมบัติของชุมชน



© UNESCO / Isaack Omoro 2011



© UNESCO / Isaack Omoro 2011

นับเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างความมั่นใจ การให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในด้านการรักษาตั้งกล่าว และการสืบทอดความรู้จากรุ่นไปยังรุ่นต่อไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานที่ที่ซึ่งการดูแลสุขภาพเป็นสิ่งจำเป็น ในชุมชน สำหรับในพื้นที่ที่ซึ่งสามารถเข้าถึงการบริการด้านสุขภาพได้นั้นความรู้และแนวทางการปฏิบัติแบบดั้งเดิมที่ฝังรากลึกในโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมซึ่งมีคุณค่าทางจิตใจนั้นจะถือเป็นตัวเลือกเพิ่มเติมให้แก่ผู้คนในชุมชนนั้น ๆ

แนวทางการปฏิบัติแบบดั้งเดิมที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำนำไปสู่การเข้าถึงน้ำสะอาดที่เพียงพอและการใช้น้ำอย่างยั่งยืน สำหรับเกษตรกรกรรมและการดำรงชีวิต จากอดีตที่ผ่านมาชุมชนท้องถิ่นพิสูจน์ให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการน้ำได้อย่างยั่งยืนซึ่งมีแนวทางมาจากความเชื่อและวัฒนธรรมที่ยึดถือปฏิบัติกันมาอย่างยาวนาน และยังแสดงให้เห็นว่าทุกคนยังสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้อย่างทั่วถึง ตัวอย่างเช่น ระบบการบริหารจัดการน้ำใน ซาน คริสโตบาล เดอ ลาส คาซาส เมืองเซียงปาส ในประเทศเม็กซิโกนั้นเกิดจากความเชื่ออันซับซ้อนต่ออาณาจักรศักดิ์สิทธิ์และประเพณีทางวัฒนธรรมของชาวมายา ชาวมายาเชื่อว่ามนุษย์สร้างส่วนประกอบสำคัญของวงจรมันน้ำและทำให้เกิดการฟื้นฟูของทรัพยากรผ่านของเหลวในร่างกายจากธรรมชาติ ดังนั้นน้ำจึงถือเป็นทรัพยากรของชุมชนมากกว่าการเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ และการบริหารจัดการชลประทานเป็นความรับผิดชอบของชุมชนโดยรวม ซึ่งในหลายชุมชนพบว่าระบบดังกล่าวนำไปสู่การเข้าถึงน้ำสะอาดและกลายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อส่งต่อระบบดังกล่าวจากรุ่นไปสู่อันาคต ในสถานที่อื่น ๆ นั้นระบบดั้งเดิมยังเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากสามารถลดการพึ่งพาอาศัยผู้จัดหาจากภายนอกของชุมชนและยังคงราคาไม่แพงสำหรับครอบครัวที่ไม่มั่นคง การให้ความสำคัญต่อความหลากหลายของระบบและค่านิยมในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ การเพิ่มประสิทธิภาพและการถ่ายทอดระบบดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยหลักเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับน้ำและการพัฒนา

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนำไปสู่ความรู้และวิธีการศึกษา ชุมชนได้ค้นพบวิธีการจัดระบบและส่งต่อความรู้ ทักษะชีวิตและความสามารถจากรุ่นไปสู่อัน โดยเฉพะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม ถึงแม้ว่าจะมีระบบการศึกษาอย่างเป็นทางการอยู่แล้วก็ตามแต่ยังพบว่ามี การถ่ายทอดความรู้และวิธีการดั้งเดิมอยู่ในปัจจุบัน โดยสืบทอดความรู้ในหลากหลายสาขาวิชาอันได้แก่ จักรวาลวิทยา และฟิสิกส์ สุขภาพและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน จากวงจรชีวิตมนุษย์สู่การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและความตึงเครียด จากการเข้าใจตนเองและสถานะในสังคมของตนเองสู่การสร้างความรู้ร่วมกันและจากสถาปัตยกรรมสู่วัสดุศาสตร์ การศึกษาที่มีคุณภาพต้องไม่ทำให้คนรุ่นใหม่หลีกเลี่ยงออกจากทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ที่เชื่อมโยงเข้ากับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างเข้มแข็ง ดังนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพต้องให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งที่มาจากมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและควบคุมสมรรถนะทางการศึกษาผ่านการบูรณาการการศึกษาเข้ากับวัฒนธรรมดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้เป็นเนื้อหาในโปรแกรมทางการศึกษาในทุกสาขาวิชาและเพื่อควบคุมสมรรถนะของวิธีการแบบดั้งเดิมและวิธีการถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในระบบการศึกษา

ครอบครัวจำนวนมากทั่วโลกที่ขึ้นอยู่กับระบบเกษตรกรรมซึ่งระบบดังกล่าวทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของดิน การให้มื้ออาหารที่หลากหลายและการได้รับสารอาหารที่เพียงพอเพื่อสุขภาพที่ดียิ่งขึ้น

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมทำให้เกิดความยึดเหนี่ยวทางสังคมและการหลอมรวมทางสังคม

แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรมและงานเทศกาลทำให้เกิดโครงสร้างทางชีวิตของชุมชนและกลุ่มคน อีกทั้งยังทำหน้าที่สำคัญเพื่อส่งเสริมโครงสร้างทางสังคมด้วยการหลอมรวมกันเข้าไว้ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น เฟรโว ซึ่งเป็นการแสดงออกทางศิลปะแบบบราซิลเลียน อันได้แก่ เพลง การเต้นรำและงานฝีมือซึ่งนำผู้คนจากทุกชนชั้นมารวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมนันทนาการในช่วงเทศกาลคาร์นิวัลก่อนเทศกาลมหาพรตของคาทอลิก โดยเฟรโวนี้เป็นมรดกร่วมกันของผู้อาศัยในเซตเรซิเฟ ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นอัตลักษณ์และการสืบทอดจากอดีตและการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนซึ่งอยู่เหนื่อความแตกต่าง ทางเพศ สี ชนชั้น และพื้นถิ่น ผู้คนที่มีความแตกต่างกันสามารถเต้นรำในทำนองเพลงเฟรโวร่วมกัน แนวปฏิบัติทางสังคมมากมาย เช่น การรวมตัวของผู้คนจำนวนไม่มากไปจนถึงการเฉลิมฉลองและการรำลึกขนาดใหญ่ทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและทางชุมชน การยึดเหนี่ยวทางสังคมแข็งแกร่งขึ้นด้วยการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันของกลุ่มคนที่ยึดถือแนวทางการปฏิบัติที่กล่าวมา

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและสืบทอดบทบาททางเพศและอัตลักษณ์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อความเท่าเทียมทางเพศ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมทำให้สังคมสามารถสืบทอดค่านิยม บรรทัดฐานและสร้างความคิดหวังที่เกี่ยวข้องกับทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศของสมาชิกในชุมชน นอกจากนี้ การเข้าถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงออกเฉพาะของมรดกมักจะถูกกำหนดโดยบรรทัดฐานทางเพศดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การผลิตงานช่างฝีมือดั้งเดิมมักจะขึ้นอยู่กับการแบ่งแยกระหว่างเพศของแรงงาน ในขณะที่ศิลปะการแสดงนับเป็นสิทธิพิเศษในการแสดงออกถึงความคาดหวังและบทบาทของเพศได้อย่างสาธารณะ เนื่องจากมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีการปรับเปลี่ยนเข้าหาการเปลี่ยนแปลงเชิงสังคมและสิ่งแวดล้อม จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงกับบทบาททางเพศด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในชุมชนยังอยู่ระหว่างการต่อรองอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดโอกาสให้เอาชนะการเลือกปฏิบัติทางเพศและเพื่อก้าวไปสู่



ชุมชนได้ค้นพบวิธีการจัดระบบและส่งต่อความรู้ ทักษะชีวิตและความสามารถจากรุ่นไปสู่รุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม

ความเท่าเทียมทางเพศที่ดีกว่าผ่านแนวปฏิบัติทางมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นใจและความอดทนในชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสมาชิกของชุมชนดังกล่าวอาจจะไม่ได้มีความเข้าใจเรื่องเพศไปในทิศทางเดียวกัน และภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมดังกล่าวยังก่อให้เกิดพื้นที่ในการเสวนาเพื่อให้บรรลุถึงความเท่าเทียมทางเพศ

ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีสภาพภูมิอากาศที่มั่นคง การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนและการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพโดยขึ้นอยู่กับความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ อันตรรกะจากธรรมชาติ สภาพแวดล้อมของพื้นที่และขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับ การพัฒนาขึ้น การสร้างความยืดหยุ่นให้กับประชากรที่อ่อนแอเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญในการจำกัดต้นทุนทางมนุษย์ สังคมและเศรษฐกิจ ความรู้ ค่านิยมและแนวปฏิบัติแบบดั้งเดิมที่ผ่านการสะสมและฟื้นฟูจากรุ่นสู่รุ่นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมได้ชี้แนวทางสังคมมนุษย์ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยรอบมาอย่างยาวนาน ในปัจจุบันมีการให้ความสำคัญต่อประโยชน์ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีต่อความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน เช่น การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เนื่องจากมรดกทางวัฒนธรรมที่มีชีวิต องค์ความรู้ ค่านิยมและแนวทางการปฏิบัติทางมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมนั้นมีสมรรถนะในการขับเคลื่อนและปรับเข้ากับการใช้งานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เมื่อจำเป็นจึงทำให้ชุมชนสามารถเผชิญหน้ากับภัยพิบัติทางธรรมชาติและความท้าทายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ดียิ่งขึ้น



© 2010 by Acervo PCR



© 2010 by Acervo PCR



© 2006 by Acervo PCR

แนวปฏิบัติทางสังคม
พิธีกรรมและงาน
เทศกาลทำให้เกิด
โครงสร้างทางชีวิต
ของชุมชนและ
กลุ่มคน อีกทั้ง
ยังทำหน้าที่สำคัญ
ในการส่งเสริม
โครงสร้างทางสังคม
ด้วยการหลอม
รวมกันเข้าไว้ด้วยกัน

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถอนุรักษ์

ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนท้องถิ่นทำหน้าที่สำคัญในการอนุรักษ์และใช้งานความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ตัวอย่างเช่น ในประเทศเคนย่านั้น หญิงชาวคิยูทำหน้าที่ปลูกขยายพันธุ์พืชที่ใช้เป็นอาหารและเก็บรักษาเมล็ดพืชเหล่านั้นไว้ หากกล่าวตามขนบธรรมเนียมประเพณี ผู้หญิงจะปลูกถั่วหลากหลายชนิดบนพื้นที่เดียวกันและเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์หลากหลายชนิดนั้นไว้เพื่อป้องกันโรคและไว้ใช้ในยามที่เกิดความไม่แน่นอนของสภาพอากาศ ในปัจจุบันเมล็ดพันธุ์เหล่านั้นก่อให้เกิดพื้นที่เก็บข้อมูลทางพฤกษศาสตร์ที่มีค่ามหาศาลอันได้มาจากความรู้พื้นถิ่นทั้งหมดนี้มีคุณค่ามากขึ้นเมื่อผ่านกาลเวลาหลายทศวรรษ จากความรุ่มร่ามของทรัพยากรทางพันธุกรรมทางการเกษตรในระดับชาติที่เกิดจากการปลูกพืชชนิดเดียว โดยในบรรดาผู้มีความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ นั้นอาจกล่าวได้ว่า เกษตรกร ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมงและแพทย์แผนโบราณเป็นผู้อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

*มีการใช้ความรู้และแนวปฏิบัติ
ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการสั่งสมเพื่อ
ให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
อย่างยั่งยืนและลดผลกระทบจาก
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ด้วยเหตุนี้มรดกภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรมอาจช่วยอนุรักษ์
ความหลากหลายทางชีวภาพและ
ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความยั่งยืน
ทางสิ่งแวดล้อม*

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมก่อประโยชน์แก่ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ในขณะที่กิจกรรมของมนุษย์ในระดับสากลได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นและไม่ยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นจำนวนมากได้พัฒนาวิถีชีวิตและแนวปฏิบัติทางมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้เกิดความเชื่อมโยงต่อธรรมชาติและเพื่อให้เกิดความเคารพต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น เสื้อทอชั้นดีของชาวซามัวถูกใช้ในรูปแบบของสกุลเงินเพื่อตอบสนองความผูกพันทางวัฒนธรรมหรือถูกใช้เพื่อเดินขบวนในพิธีการต่าง ๆ เมื่อเวลาผ่านไป องค์ความรู้ทางนิเวศวิทยาแบบดั้งเดิมกลายเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การเพาะปลูกพืชตระกูลใบเตย ต้นไม้คล้ายต้นปาล์มซึ่งให้วัสดุสำหรับการทอ โดยความรู้ดังกล่าวช่วยให้ชาวซามัวอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยตระหนักว่าพวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยธรรมชาติเป็นอย่างมาก สินค้าที่ทอขึ้นจากพืชสามารถย่อยสลายได้เป็นธรรมชาติจึงทำให้เกิดกระบวนการที่รวดเร็วโดยเริ่มตั้งแต่การเพาะปลูกจนถึงการเก็บเกี่ยว การใช้งาน การทิ้งซึ่งไม่เหมือนกับการใช้งานพลาสติก สินค้าที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมประเภทอื่นที่ใช้งานแพร่หลายในระดับสากล





© Steven Perchal



© Steven Perchal

ชุมชนท้องถิ่นจำนวนมากได้พัฒนาวิถีชีวิตและแนวปฏิบัติทางมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้เกิดความเชื่อมโยงต่อธรรมชาติและเพื่อให้เกิดความเคารพต่อสิ่งแวดล้อม

ความรู้ท้องถิ่นและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติก่อนประโยชน์แก่การวิจัยด้านความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ชาวประมงดั้งเดิมมีข้อมูลเชิงกลยุทธ์ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาด้านความท้าทายทางความหลากหลายทางชีวภาพของท้องทะเล ตัวอย่างเช่น ชาวประมงได้พัฒนาความรู้อย่างละเอียดเกี่ยวกับนิเวศวิทยาและพฤติกรรมของปลา การอพยพและแหล่งอาศัย การประมงและการทำการประมงในแต่ละฤดูกาล ความรู้ดังกล่าวซึ่งมีรายละเอียดหลากหลายและมีพลวัตนี้สามารถเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของท้องทะเลได้ การร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างชุมชนท้องถิ่นและนักวิจัยพร้อมด้วยการแบ่งปันแนวทางปฏิบัติที่ดีสามารถก่อประโยชน์ต่อการบรรลุความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน เช่น การอนุรักษ์ป่า การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพเกษตร และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ความรู้และกลวิธีการเผชิญปัญหานำไปสู่พื้นฐานสำคัญของการจัดการภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ชุมชนท้องถิ่นซึ่งอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่อ่อนแอและโหดร้ายมักจะเป็นกลุ่มแรกๆ ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและอันตรายจากธรรมชาติ ความรู้และแนวทางปฏิบัติของชุมชนดังกล่าวที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศ อันได้แก่ ความเข้าใจด้านนิเวศวิทยา ทักษะและกฎเกณฑ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ระบบการทำนายภัยธรรมชาติและอากาศนี้ทำให้เกิดคลังข้อมูลด้านกลวิธีการเผชิญปัญหาเพื่อจัดการกับอันตรายจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ จากการปรับแต่งและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลานั้นทำให้กลยุทธ์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือเพื่อทดสอบการให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อลดความเสี่ยงทางภัยพิบัติทางธรรมชาติ ดำเนินการสร้างชุมชนขึ้นใหม่หากจำเป็น และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ



© Dirk Van Hove, Gemeente Koksijde Paardemissers_02_2007

การพัฒนาทางเศรษฐกิจแบบความครอบคลุม

การพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้นอยู่กับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่มั่นคง เที่ยงตรงและครอบคลุมโดยขึ้นอยู่กับรูปแบบ การผลิตและ การบริโภคอย่างยั่งยืน การพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ แบบครอบคลุมไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปที่กลุ่มคนยากจนแต่ยังมุ่ง เน้นไปยังกลุ่มคนที่อ่อนแอที่มีความไม่ปลอดภัยในชีวิตและ กลุ่มคนอื่น ๆ ที่ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ โดยจำเป็นต้องมีการจ้างงาน ที่ดีและมีประสิทธิภาพ การลด ความยากจนและความไม่เท่าเทียม สังคมคาร์บอนต่ำและ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการคุ้มครองสวัสดิการ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ยังก่อให้เกิดสินทรัพย์ที่สำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลง และ ยังก่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจซึ่ง หมายรวมถึงความหลากหลายในกิจกรรม การทำงาน ทั้งที่มีค่าเป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน และยังก่อให้เกิด ความแข็งแกร่งเชิงเศรษฐกิจในชุมชนอีกด้วย ซึ่งมรดกทาง วัฒนธรรมที่มีชีวิตนั้นยังเป็นแหล่งนวัตกรรมที่สำคัญ ในการเผชิญการเปลี่ยนแปลงและช่วยให้บรรลุการพัฒนา เชิงเศรษฐกิจแบบครอบคลุมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับ สากล

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อ ความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของกลุ่มคนและชุมชน ความรู้ท้องถิ่น ทักษะและแนวทางการปฏิบัติที่ได้รับการ คงไว้และเพิ่มพูนจากรุ่นสู่รุ่นทำให้เกิดวิถีชีวิต การดำรงชีพในกลุ่มคนจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ครอบครัว เกษตรกรในประเทศเอสโตเนียทำการเลี้ยงแกะและผลิตขน แกะด้วยวิธีที่สอดคล้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตดังกล่าวทำให้เกษตรกรมีแหล่งการดำรงชีพและ อัตลักษณ์ของตนเอง เกษตรกรดังกล่าว ปั่นเส้นด้ายให้แก่ ช่างถัก ผลิตสิ่งของที่ทำจากขนสัตว์ผลิตเทียนไขและสบู่จาก ไชมันแกะ โดยแนวทางการปฏิบัติเพื่อดำรงชีพดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีในชุมชนและก่อให้เกิด สิ่งป้องกันความยากจนที่สำคัญในระดับท้องถิ่น ซึ่งนับเป็น ความจริงในทุก ๆ ที่ สำหรับแนวทางการปฏิบัติอื่น ๆ เช่น แนวทางการปฏิบัติทางเกษตรกรรมท้องถิ่นและระบบ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ



© 2008 by Batik Museum Institute, Pekalongan / Gaura Mancacamladipura



© 2008 by Batik Museum Institute, Pekalongan / Gaura Mancacamladipura

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถสร้างรายได้และ งานที่เหมาะสมให้แก่ผู้คนในวงกว้างรวมถึงกลุ่มคน ที่ยากจนและอ่อนแอ ตัวอย่างเช่น งานช่างฝีมือดั้งเดิม นับเป็นแหล่งรายได้หรือแหล่งแลกเปลี่ยนหลักของกลุ่มคน ชุมชนและบุคคลซึ่งนับเป็นช่องว่างในระบบเศรษฐกิจ โดยไม่เพียงแต่สร้างรายได้ให้แก่ช่างฝีมือและครอบครัว แต่ยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มคนที่มีส่วนร่วมในการขนส่ง และการขายผลิตภัณฑ์งานช่างฝีมือดังกล่าวหรือผู้ที่รวบรวม จัดหาหรือผลิตวัตถุดิบ กิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดงาน ที่เหมาะสมเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบ ของครอบครัวและชุมชน ซึ่งมีความปลอดภัยในสถานที่

ความรู้ท้องถิ่น ทักษะและแนวทางการปฏิบัติที่ได้รับการคงไว้และเพิ่มพูนจากรุ่นสู่รุ่นทำให้เกิดวิถีชีวิตการดำรงชีพในกลุ่มคนจำนวนมาก มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถสร้างรายได้และงานที่เหมาะสมแก่ผู้คนในวงกว้างรวมถึงกลุ่มคนที่ยากจนและอ่อนแอ



© 2008 by Batik Museum Institute, Pekalongan / Gaura Mancaniladipura

ปฏิบัติงานและมีสำนึกความเป็นเจ้าของ กิจกรรมดังกล่าวมักเป็นงานที่ได้รับเกียรติเนื่องจากเป็นสิ่งเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของชุมชน ศิลปะการแสดง งานเทศกาลและการแสดงออกอื่น ๆ ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมยังหมายรวมถึงสมาชิกชุมชนในการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจอันได้แก่สตรีและคนหนุ่มสาว

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีชีวิตสามารถเป็นแหล่งนวัตกรรมที่สำคัญสำหรับการพัฒนา ชุมชนและกลุ่มคนได้คิดค้นนวัตกรรมเพื่อใช้เผชิญหน้ากับความท้าทายอย่างต่อเนื่อง มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนับเป็นแหล่งกลวิธีที่ทำให้เกิดการพัฒนาเชิงการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับชุมชนและระดับสากล ตัวอย่างเช่น มีการประยุกต์ใช้วัสดุใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการแบบเดิมเมื่อวัตถุดิบนั้นหายากหรือไม่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ทักษะแบบเก่ายังสามารถให้คำตอบแก่ความท้าทายใหม่ ๆ ได้ เช่น เมื่อระบบการสืบทอดเชิงวัฒนธรรมที่ผ่านการทดสอบตามกาลเวลาได้รับการประยุกต์ใช้กับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

ชุมชนสามารถได้ประโยชน์จากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม การค้นพบความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม งานเทศกาล

ศิลปะการแสดง ทักษะที่สอดคล้องกับงานช่างฝีมือดั้งเดิมและด้านอื่น ๆ ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้นนับเป็นกลไกอันทรงพลังในการดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ กิจกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าวนี้สามารถสร้างรายได้และกระตุ้นการสร้างงานไปพร้อม ๆ กับการส่งเสริม ความภาคภูมิใจในชุมชนอันเกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าวให้ความเคารพศิลปกรรมและมีความรับผิดชอบต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่มีชีวิตและผู้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แท้จริงนั้นหากปราศจากความเคารพต่อมรดกแล้วนั้น อาจเป็นเหตุให้มรดกดังกล่าวตกอยู่ในความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น กิจกรรมเชิงพาณิชย์ที่มากเกินไปได้แปรเปลี่ยนความหมายและวัตถุประสงค์ของชุมชนไป ด้วยเหตุนี้จึงนับเป็นสิ่งจำเป็นที่กิจกรรมท่องเที่ยวไม่ว่าจะดำเนินการโดยภาครัฐหรือองค์กรเอกชนต้องแสดงถึงความเคารพต่อการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและสิทธิ์ แรงบันดาลใจและความปรารถนาของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยประการหลังที่กล่าวมานั้นยังคงเป็นผู้รับประโยชน์หลักของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกของตนเองและยังมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการมรดกดังกล่าวอีกด้วย การท่องเที่ยวเชิงจริยธรรมที่ละเอียดอ่อนจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับมรดกดังกล่าวนี้โดยชี้้นำพฤติกรรมของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

สันติภาพและความมั่นคง

สันติภาพและความมั่นคงอันหมายรวมถึงอิสรภาพจากข้อขัดแย้ง การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงทุกรูปแบบ นับเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน การได้มาซึ่งสิ่งจำเป็นนี้จำเป็นต้องมีความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ระบบความยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการทางการเมืองที่ครอบคลุมและระบบการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งที่เหมาะสม สันติภาพและความมั่นคงยังขึ้นอยู่กับการเข้าถึงและการควบคุมทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นธรรมโดยผู้คนที่ท้องถิ่น รวมถึงการรักษาความครอบครองและสิทธิในที่ดินโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติหรือการยกเว้นใด ๆ แนวทางปฏิบัติที่หลากหลาย การนำเสนอและการแสดงออกของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีการสร้างสันติภาพเป็นแก่นสาร และส่งเสริมการเสวนาและความเข้าใจร่วมกัน กิจกรรมการสงวนรักษาสามารถก่อประโยชน์แก่การสร้างสันติภาพได้ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและกิจกรรมการสงวนรักษา ดังกล่าวนี้ทำให้ชุมชน รัฐและผู้ดำเนินการพัฒนาสามารถก้าวไปสู่หนทางแห่งการมีส่วนร่วมแบบครอบคลุม การมีส่วนร่วมอย่างสันติ การป้องกันหรือการระงับข้อพิพาทและความมั่นคงที่ยั่งยืนและการสร้างสันติภาพ

แนวทางการปฏิบัติของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มีการส่งเสริมสันติภาพเป็นแก่นสาร กฎบัตรแมนเดนแห่งมาลี (รัฐธรรมนูญของจักรวรรดิมาลี) ที่ก่อตั้งขึ้นโดยชาวเดยตา เคตา ในปี ค.ศ. 1236 นั้นเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของกฎบัตรมนุษยชนโลกซึ่งให้ความสำคัญต่อค่านิยม เช่น สันติภาพทางสังคมที่มีความหลากหลาย ความละเมียดมีได้ของความเป็นมนุษย์ การเลิกทาสโดยราชเซีย และอิสรภาพในการแสดงออกและการค้า จากการส่งต่อด้วยวาจา นับตั้งแต่วันที่มีการก่อตั้งทำให้คำพูดในกฎบัตรและพิธีทางศาสนาที่เกี่ยวข้องได้รับการส่งเสริมโดยชาวมาลีนเค พิธีฉลองสิริราชสมบัติประจำปีของการชุมนุมทางประวัติศาสตร์ที่มีขึ้นในหมู่บ้านมาเลียน ของ คานกาบา ซึ่งจัดขึ้นโดยหน่วยงานระดับท้องถิ่นและหน่วยงานระดับประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานดั้งเดิมเห็นว่ากฎบัตรดังกล่าวเป็นแหล่งที่มาของกฎหมายและเป็นข้อความแห่งความรัก สันติภาพและความเป็นพี่น้อง การแสดงออกทางมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจำนวนมากทั่วโลก ทำงานเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณค่าแห่งสันติสุข



มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถป้องกันหรือแก้ไขข้อพิพาทได้ แนวปฏิบัติทางสังคมท้องถิ่นด้านการเสวนา การระงับข้อพิพาทและความสมานฉันท์มีบทบาทสำคัญในสังคมโลก ระบบดังกล่าวถูกสร้างขึ้นมาเป็นเวลานานเพื่อตอบสนองต่อบริบททางสังคมและสิ่งแวดล้อมและเพื่อช่วยควบคุมการเข้าถึงพื้นที่ส่วนรวมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงเพื่อให้ผู้คนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบอย่างไม่เป็นทางการหรือมีความละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น เป็นที่ทราบกันดีว่าเกษตรกรในภูมิภาคกึ่งแห้งแล้งของเม็กซิโก และวาเลนเซียในประเทศสเปนคาดหวังให้ศาลชั้นต้นแก้ไขข้อพิพาทด้านการแบ่งปันน้ำและการบริหารจัดการระบบชลประทาน ซึ่งจำเป็นต้องการเพาะปลูกพืชผัก ผลไม้ ดอกไม้ในภูมิภาคดังกล่าว สภาผู้ปรึกษาญาณแห่งที่ราบเม็กซิโกและศาลน้ำของที่ราบวาเลนเซียจะพบปะกันทุก ๆ วันพฤหัสบดีเพื่อแสดงคำตัดสินที่เป็นธรรมและหลักแหลมโดยมีศาลพลเรือนอื่นรองรับความถูกต้อง ตามกฎหมาย สมาชิกของศาลประกอบด้วยเกษตรกรที่ได้รับเลือกตั้งหรือเลือกโดยบุคคลผู้ซึ่งใช้ความรู้ทางเกษตรกรรม การชลประทานและประเพณีท้องถิ่นเพื่อตัดสินการอ้างกรรมสิทธิ์ดังกล่าว การคงอยู่ของแนวปฏิบัติทางสังคมและมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนับเป็นหัวใจของความสามารถของชุมชนในการรักษา

สันติภาพและความมั่นคงโดยการป้องกันและแก้ไขข้อพิพาทโดยใช้กลวิธีแบบครอบครัวอันเป็นที่ยอมรับโดยบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้อง

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถทำให้เกิด

การฟื้นฟูเสริมสร้างสันติภาพและความมั่นคง

ตัวอย่างเช่น พิธีทางศาสนาแห่งสันติภาพและความสมานฉันท์มีพลังเชิงสังคมที่จะฟื้นฟูสันติภาพระหว่างสองฝ่าย ระหว่างสองบุคคล ระหว่างสองครอบครัวหรือระหว่างสองสังคม พิธีทางศาสนาแห่งสันติภาพสามารถใช้เพื่อสื่อสารความมุ่งมั่นในการไม่ใช้ความรุนแรงและเพื่อเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ในเชิงสัญลักษณ์ได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้คนมีความสัมพันธ์ต่อกันและทำให้ผู้คนเหล่านั้นก้าวข้ามความไม่เข้าใจกัน การแข่งขันความเกลียดชังและความรุนแรงได้

การสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นวิธีที่สามารถนำไปสู่สันติภาพและความมั่นคงที่ยั่งยืน

กิจกรรมการสงวนรักษาที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ผู้พยาย ผู้ลี้ภัย ผู้คนที่มีความแตกต่างด้านอายุ และเพศ ผู้คนที่มีความพิการและสมาชิกของชนชายขอบมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้นจากการมีส่วนร่วม



แนวปฏิบัติทางสังคมท้องถิ่นด้านการเสวนา การระงับข้อพิพาทและความสมานฉันท์มีบทบาทสำคัญในสังคมโลก ระบบดังกล่าวถูกสร้างขึ้นมาเป็นเวลานานเพื่อตอบสนองต่อบริบททางสังคมและสิ่งแวดล้อมและเพื่อช่วยควบคุมการเข้าถึงพื้นที่ส่วนรวมและทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงเพื่อให้ผู้คนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบอย่างไม่เป็นทางการหรือมีความละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการเคารพสิทธิมนุษยชนนั้น กิจกรรมการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมได้ส่งเสริมการเกิดปัจจัยในด้านสันติภาพและความมั่นคง อันได้แก่ การแบ่งปันและการสืบทอดค่านิยมที่ฝังรากลึกในชุมชน ส่งเสริมให้เกิด การมีอัตลักษณ์ร่วมกันและความเคารพตนเอง ตลอดจนการสร้างโอกาสใหม่เพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ กิจกรรมการสงวนรักษาในสถานการณ์หลังเกิดข้อพิพาทนั้นยังทำให้สองฝ่ายที่แตกต่างกันสามารถเข้าหากันเพื่อสร้างและแบ่งปันความทรงจำร่วมกันมากขึ้น

กิจกรรมดังกล่าวยังส่งเสริมความสมานฉันท์ผ่านการเสวนาข้ามวัฒนธรรมและการให้ความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่พบในแนวปฏิบัติของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีชีวิต ซึ่งก่อให้เกิดกลวิธีในการฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงในสังคมที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การใช้ความรู้และแนวทางการปฏิบัติที่ต้องใช้ระยะเวลาในการสั่งสมเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้วยเหตุนี้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงสามารถอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม



© Tribunal de las Aguas de la Vega de Valencia



© Tribunal de las Aguas de la Vega de Valencia







มรดก
ภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรม



The designations employed and the presentation of material throughout this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or the delimitation of its frontiers or boundaries.

The authors are responsible for the choice and the presentation of the facts contained in this book and for the opinions expressed therein, which are not necessarily those of UNESCO and do not commit the Organization. The present translation has been prepared under the responsibility of the International Information and Networking Centre for Intangible Cultural Heritage in the Asia-Pacific Region under the auspices of UNESCO (ICHCAP) and Department of cultural Promotion, Ministry of Culture of Thailand.



United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

ichcap

International Information and Networking Centre
for Intangible Cultural Heritage in the Asia-Pacific Region
under the auspices of UNESCO

